

Slovenski

hmeljar

Prvi strokovni list za hmeljarstvo * Glasilo
Hmeljarske zadruge, r. z. z. o. z. * Izhaja
redno vsak drugi petek * Naročnina letno
20 din, za inozemstvo 40 din, posamezna
številka stane 2 din * Uredništvo in uprava:
Celje, Cankarjeva ulica 4 — Telefon št. 196

Leto X.

Celje, 22. decembra 1939

Štev. 26

Obvezno zatiranje peronospore

Znano je, da v boju zoper rastlinske bolezni in škodljivce posameznik nikdar ne more doseči popolnega uspeha. Kaj ti pomaga, če v svojem hmeljišču res zatreš bolezen ali ugonobiš škodljivca, če se pa v sosedovem šopiri dalje ter prej ali slej zanesljivo okuži zopet tudi tvoj nasad. Da, uspeh v boju proti rastlinskim boleznim in škodljivcem bo le tedaj popoln, če bodo složno sodelovali vsi, ker le tedaj se bo dalo bolezen ali škodljivca temeljito zatreti in bo ponovno okuženje skoraj docela izključeno. Ker pa je poleg vestnih povsod tudi nekaj malomarnih gospodarjev, je res слоžen in uspešen boj mogoče doseči le z obveznim zatiranjem rastlinskih bolezni in škodljivcev. Sicer pa to ne velja samo pri nas, ampak prav tako tudi drugod po svetu. Zato so ponekod tudi že posegli po prisilnih ukrepih, tako n. pr. letos na Češkem, v boju proti peronospori na hmelju.

Na Češkem je hmeljarjem dala peronospora že nekajkrat temeljito po glavi, četudi navadno ne v zaporednih letih. Zato se tudi zaščitno škropljenje ni moglo prav vpeljati. In prav letos se je zopet tako širila peronospora, da je bilo že pred obiranjem jasno, da bo v barvi brezhibnega pridelka le malo. Kdor je škropil tik pred in takoj po cvetu, je še pridelal prilično zeleno blago, ostali pa so kaj slabo odrezali. Ker to ni bilo prvič in so vsi dobrohotni klici k zaščitnemu škropljenju premalo zalegli, je bila končno letos izdana uredba o prisilnem zatiranju peronospore na hmelju, za letos sicer že prepozno, pač pa bo v bodoče res preprečila širjenje te nevarne bolezni; seveda le, če se bo tudi dosledno izvajala. Po tej uredbi je vsak hmeljar dolžan uporabiti vsa shodna sredstva k zatiranju peronospore na hmelju, zlasti pa mora:

1. Vse kuštrovce spomladi takoj, ko odženejo iz korenike, potrgati, odstraniti in uničiti tako, da ne bodo mogli povzročiti novega okuženja.

2. K vsakemu sadežu postaviti en in pol metra dolgo oporo, na katero je napeljati mlade poganjke takoj, ko je to mogoče.

3. Hmeljevino (trte, listje, kobule itd.) po obiranju hmelja čimprej, najpozneje pa tedaj, ko že porumeni, odstraniti iz hmeljišča ter uničiti (sežgati, pokrmiti, kompostirati itd.) tako, da ne bo mogla zopet okužiti hmeljišča; isto velja tudi za neobrani hmelj.

4. Zaščitno škropiti kakor tudi podvzeti vse potrebne druge obrambne mere proti peronospori.

Ako hmeljar tega ne bo storil, bo odredil župan, da se to izvrši na stroške dotičnega hmeljarja, če ne ta, pa pristojno okrajno načelstvo.

Podrobnejše predpise in smernice o obveznem zatiranju peronospore po tej uredbi bo še izdalo kmetijsko ministrstvo, nadzorovale pa bodo vse delo poskusne postaje po svojih zastopnikih, poročevalcih in poverjenikih za znamkovanje hmelja. Uredba je bila izdana 20. 7. t. l. in stopila v veljavo takoj, ko je bila razglašena.

Na Češkem s potrebnimi uredbami za pospeševanje in zaščito hmeljarstva gotovo ne skoparijo. Saj so kar hitro prilagodili predpise in določbe o obveznem znamkovanju hmelja novim razmeram, izdali uredbu o obveznem zatiranju divjega hmelja in sedaj zopet uredbu o obveznem zatiranju peronospore. V tem pogledu jim gre res vsako priznanje. Toda uredba sama ne pomaga dosti, če se ne izvršuje. In tu smo videli, da ne gre tako gladko: saj se je površina nasadov na Češkem povečala tudi še potem, ko je že bila zakonito ustaljena. Tudi uredba o obveznem zatiranju peronospore sama ne bo dosti zalegla, če se ne bo točno in neizprosno ter dosledno izvajala.

Tudi pri nas so se že ponovno pojavile zahteve po obveznem zatiranju peronospore na hmelju. Pa nam ni potrebna nobena samostojna naredba, saj imamo že splošni zakon o obveznem zatiranju rastlinskih bolezni in škodljivcev z dne

9. decembra 1929, po katerem se lahko odredi obvezno tudi vse obrambne mere proti peronospori na hmelju. Toda ne zadostuje samo nekaj odrediti, temveč je treba potem tudi poskrbeti, da se vse, kar je odrejenega, tudi res izvrši. Tako so menda lani na temelju navedenega zakona v Vojvodini odredili obvezno škropljenje proti peronospori na hmelju, pa se je vzlic prisilni odredbi škropilo tam manj, kakor pa pri nas neobvezno, ker so pač naši hmeljarji sami bolj uvidevni. Kaj pomaga grožnja, da bo pač občina ali okrajno načelstvo dalo poškopiti hmeljišče na tvoje stroške, če ne boš storil tega sam, kadar bo potrebno, če pa potem tega ne more storiti, vsaj ne pravočasno, ker nima s čim. Ni vseeno, če škropiš danes ali pa šele čez nekaj tednov. Zato bi nadzorna oblast že morala imeti pripravljeno za tak primer potrebno število škropilnic z vsem objemom, ki bi v nekaj dneh poškopili na njihove stroške hmelj vsem malomarnežem, ki tega ne bi storili sami pravočasno.

Tako je torej s prisilnim zatiranjem peronospore na hmelju. Ni še znano, kako se bodo na Češkem pripravili, da v čim krajšem času v danem primeru poškrope hmelj malomarnežem, ki tega sami ne bodo storili, toda pri nas je treba vsekakor rešiti to vprašanje, preden izdamo tozadevno kake prisilne odredbe. To nam najboljše dokazuje lanska izkušnja v Vojvodini, kjer je bila tozadevna odredba le udarec v vodo. Nobenega dvoma pa ni, da bo tudi pri nas treba o obveznem zatiranju boleznih in škodljivcev na hmelju resno razmišljati.

Hmeljevke ali žico

Letos je za hmeljevke nekam trda in tudi cene že neprimerno visoke. Zato se nam nehote vriva vprašanje, če ne bi kazalo opustiti napeljevanje na hmeljevke in postaviti raje žično ogrodje. Saj je brez dvoma dandanes naš hmeljski okoliš edini pomembnejši, ki še vedno napeljuje hmelj skoraj izključno le na hmeljevke, katere je povsod drugod že izpodrinilo žično ogrodje in so nasadi na hmeljevke le še prav redki. V sedanjih in bivših čeških okoliših hmeljevke že davno ni več najti, v Nemčiji pa so se držale najdalje v okolišu Hersbruck, vendar so tudi tu zadnja leta že skoro popolnoma izginile.

Nobenega dvoma ni, da ima žično ogrodje nekatere prednosti, vendar tudi nekatere neugodne lastnosti. Isto je tudi pri hmeljevkah.

Hmelj na žico ne pleza dobro sam, temveč ga je treba v začetku rasti precej časa ovijati. Rast-

lina se namreč na gladko žico ne more dobro oprijeti, pa tudi ovijati se mora preveč na dolgo okoli tenke žice; zato ponekod namesto žice napeljejo raje tenke vrvice, na katerih se lahko trte bolje primejo, več kot eno leto pa itak navadno ne traja niti žica niti vrvica. Seveda pa tako žično ogrodje ni lahko prenesti in se res izplača le tedaj, če ostane nekaj desetletij na istem mestu.

Hmeljevke imajo to dobro lastnost, da se jih rastlina prav lahko oprijema in je treba le v začetku nekajkrat privezati, potem pa si pomaga že sama dalje. Tudi je postranskega pomena, koliko časa traja nasad, ker hmeljevko postaviš letos tu, prihodnje leto pa prav tako lahko zopet drugam. Tudi nudi hmeljevka rastlini čvrsto oporo, dočim jo na žici vsak vetrič maje sem ter tja. Res pa je, da ima rastlina na žici dosti več zraka in žica ne nudi raznim škodljivcem nobenega zavetja kakor hmeljevka; saj je znano, da se n. pr. stenice in gosenice prosene večje pojavljajo skoro izključno le v nasadih na hmeljevke, ker jim te nudijo prav ugodno prezimovališče in zavetišče.

Tako ima torej žica kakor tudi hmeljevka svoje dobre in slabe lastnosti. Vsekakor pa denarno vprašanje pri odločitvi za žico ali hmeljevke igra povsod najbolj važno vlogo. In če so se večinoma povsod že odločili za žico ter opustili hmeljevke, je bila bržkone povod temu okolnost, da so hmeljevke postale predrage, kar je razumljivo tembolj, ker se največ hmeljskih okolišev nahaja daleč izven gozdnatih predelov. Če pa se pri nas še vedno trdovratno oklepamo hmeljevke, je temu pač tako zato, ker se hmeljevke še vedno dobi po kolikor toliko primerni ceni, kajti žica končno tudi ni poceni, in pa ker imajo pri nas nasadi razmeroma kratko življenjsko dobo. Lahko je namreč postaviti žično ogrodje na Češkem, kjer traja nasad navadno 20–30 let ali še več, toda pri nas nasadi večinoma mnogo prej opešajo; pač nimamo za naša hmeljišča tako dobre, globoke in močne zemlje kakor drugod. Če pa bi pri nas vzdržalo hmeljišče na enem mestu tudi najmanj vsaj dvajset let, bi brez dvoma tudi imeli že davno mnogo več hmelja na žico kakor pa ga imamo tako.

Če bomo torej napeljali hmelj na žico ali na hmeljevke, je to vsekakor predvsem zadeva računa. Saj hmeljarji moramo vedno računati in vse dobro preračunati, ker nas sicer lahko kak piš slabih cen ob prvi priliki odnese.

Poravnajte naročnino!

Apnenje – gnojenje?

(Konec.)

Tako smo menda poudarili vse dobre lastnosti apna. Seveda, če bi hotel sedaj kdo dati kar na debelo apna na svojo njivo, bi se lahko tudi urezal. V vsem prava mera! Zlasti na lahki peščeni zemlji ni dobro preveč apnati, ker bi apno prehitro raztvorilo ono malo organskih humoznih snovi, ki jih takšna tla imajo in ne bi bila zemlja sposobna vsrkavati in zadrževati dovolj vlage in rudninskih hranil. Na težki zemlji pa pri preobitem apnu lahko postanejo kobule kuštrave in velike.

Kdaj, koliko in kako bomo torej potrosili apno v svojem hmeljišču? Najprimernejši čas za apnanje je vsekakor pozna jesen, ko smo ostalo delo že opravili ali pa na lahki zemlji tudi še spomladi. Toda ne sipati apna na vlažno zemljo, apnati moramo pri suhem vremenu. Pa še kdo vpraša, če bi lahko trosil apno tudi na sneg? Pod nobenim pogojem! Če ga ne smemo niti na mokro zemljo, ga moremo tem manj na sneg!

In s čim bomo apnali? Z živim apnom, s suho gašenim apnom ali pa z zmletim apnencem? Prva dva bomo uporabljali na težkih glinastih zemljah, ker učinkujeta močno in hitro. Zmleti apnenec ali apnenčevo moko, ki je tem boljša, čim finejša je zmleta, pa bomo uporabljali na lažjih tleh, ker počasneje deluje in se težje izpira. Potrebna količina suho gašenega apna je 20–30 q na 1 ha, zmletega apnenca pa 15–20 q, čeprav je v njem mnogo manj apna in je njegovo delovanje dvakrat slabše od živega apna.

Seveda ni apnanje potrebno vsako leto, ampak le na vsaka 3–4 leta in po možnosti ne isto leto, ko na debelo gnojimo s hlevskim gnojem. Če pa že hočemo na vsak način pospešiti učinek hlevskega gnoja z apnom, moramo najprej raztrositi apno, ga rahlo zabranati in nato šele na široko raztrositi hlevski gnoj.

In kako trosimo apno? Živo apno, ki ga dobimo v apnenicah, se zelo praši, škodljivo je za pljuča in veter ga odnaša daleč iz hmeljišča. Zato ga je treba, če ni dovolj vlage v njem, z malo vode poškropiti in ugasiti, razvoziti in z lopato raztrositi po hmeljišču. Če pa se le še preveč praši, ga zmešamo najprej z nekaj zemlje in šele potem raztrosimo. Na Češkem, kjer gnoje in apnajo zelo skrbno, živo apno navozijo v kupe na njivo, ga pokrijejo z zemljo ter pustijo tako ležati nekaj tednov. Apno se tu počasi samo ugasi in nato ga raztrosijo z lopatami kakor gnoj. Ali pa živo žgano apno v posebnih košarah potopijo za nekaj minut

v vodo, ga iztresejo nato na kupe, kjer v eni uri razpade in se potem lahko raztrosi. Oba načina sta dobra, izbrali pa bomo seveda tistega, ki nam dá najmanj dela.

Vse dobro in prav! Toda kako bomo ugotovili, ali je potrebno hmeljišču apna ali ne, posebno tam, kjer to ni na prvi pogled jasno? Če rastejo na njivi nekatere kisle rastline, kakor kislica, preslica itd., tedaj že vemo, da je treba apnati. Potrebno apna pa lahko ugotovimo tudi z majhnim poskusom. V majhno steklenico damo nekaj zdravice ter prilijemo 5 % raztopino salicilno kislega natrija, ki ga dobimo v vsaki drogeriji, dobro premešamo in že po barvi vidimo, če je treba zemlji apna ali ne: če je raztopina temnordeče do oranžne barve, je potrebno dodatj zemlji apna, če pa je rumenkasta, pa ne. Najbolj zanesljivo pa nam določi potrebo apna analiza zemlje, ki nam jo napravi za mal denar kmetijska poskusna postaja v Ljubljani ali v Mariboru. Analiza nam je dober kažipot, da ne razmetavamo denarja tjavendan. Včasih pa je v zemlji tudi dovolj apna, toda izpran je v spodnje plasti in zato ne koristi nič. Prav nič ne bomo pogrešili, če zlasti težje zemlje apnamo, ne da bi se pokazali vidni uspehi.

Na Češkem so ugotovili v več kot polovici hmeljišč pomanjkanje apna in tudi pri nas v tem oziru ne bo bolje. Zato pa dajmo raje vedno nekaj več, kakor pa premalo ter naša hmeljišča pošteno založimo z apnom, seveda pa tudi s hlevskim gnojem in umetnimi gnojili.

C.

Vprašanja in odgovori

J. K. v T.: Nabavil bi si rad motorno škropilnico, pa ne vem, če bom mogel dobiti potem bencina zanjo. Kako pa je prav za prav z bencinom za škropilnice?

Odgovor: Po novem letu se bo menda dobil bencin le na karte in je zato treba že sedaj prijaviti vsa motorna vozila na bencin in tudi stroje, torej tudi motorne škropilnice, nakar smo že zadnjič opozorili hmeljarje. Če si boste nabavili novo motorno škropilnico, jo boste morali seveda tudi prijaviti, da boste dobili karto, na katero boste dobivali potem zanjo potrebni bencin. Vsekakor smo mnenja, da se bo dobival bencin predvsem za nujno potrebne gospodarske stroje, med katere brez dvoma spadajo tudi motorne škropilnice, in šele potem za razna vozila.

F. M. v P.: Dandanes, ko je že skoraj povsod elektrika, so tudi že električni motorji nadomestili nekdanje bencinske. Ali bi se ne dalo tudi motorne škropilnice preurediti na elektriko?

Odgovor: Ne, dragi prijatelj, to pa ne gre tako enostavno, ker elektrike pač ni mogoče nositi s seboj v žepu, pa tudi ne v kanti ali rezervarju, kakor

bencin. Sicer bo na svetu še marsikaj mogoče, kar danes še ni, toda o električnih škropilnicah za hmelj zaenkrat še ne more biti govora; saj se še električni avtomobili ne obnesejo.

A. V. v Š.: Letos smo še kar dobro prodali, kako bo pa kaj prihodnje leto? Sicer je še zgodaj, vendar bi človek rad vedel, kako kaj kaže, da bi se znal prav ravnati.

Odgovor: Za to vprašanje pa je res še mnogo mnogo prezgodaj. Saj še v normalnih letih ob tem času ni mogoče govoriti o cenah v bodoči sezoni, kaj šele letos, ko divja na severu silna vojna, od katere zavisi marsikaj in brez dvoma v prvi vrsti tudi Vaše vprašanje.

A. P. v G.: Letos zelo primanjkuje hmeljev. Neglede na to, da so drage, jih je sploh tudi težko dobiti. Hmeljarska zadruga jih je sicer nekaj nudila ter so jo že celó napadali, da navija cene, sedaj pa izgleda, da bo za hmeljevke sploh trda. Ali se bo sploh dalo dobiti potrebne hmeljevke in po kaki ceni?

Odgovor: Prezgodnji sneg je sekanje in dobavo hmeljev vsekakor zelo otežkočil in bo res težko z njimi, če bo ostal. Verjetno pa se bodo hmeljevke končno že dobile, seveda kakšna bo cena, pa zaenkrat še ni mogoče nič določnega povedati. Dandanes cene kar skačejo vsemu blagu, zadnji čas tudi že lesu, kar se seveda pozna tudi pri hmeljevkah.

Razno

Hmeljevino kupujejo v Nemčiji. Kakor smo že svoj čas poročali, je bila izdana v Nemčiji naredba, po kateri je bilo treba hmeljske trte zrezati v $1-1\frac{1}{2}$ m dolge kose, jih zvezati v butare in zložiti ob cestah. Kakor sedaj poročajo, to hmeljevino že prevzemajo in plačujejo po 1,75 RM, to je 25 din za 100 kg franko železniška postaja. Skupno bodo na ta način spravili v Nemčiji skupaj kakih 150.000 stofov hmeljevine in jo uporabili za izdelovanje vlakna.

Produkcija piva v Italiji se zopet dviga. Dočim je v letu 1930 znašala le 400.000 hl, se je v letu 1937 že dvignila na 671.500 hl in lani na 672.000 hl, letos pa bo znašala še precej več.

Norveška je uvozila lani 1185 stofov hmelja, od tega iz Nemčije 160 stofov, ostalega pa iz raznih drugih okolišev.

Hmeljarstvo v Braziliji se ne obnese. Pivovarne v Braziliji so se mnogo trudile vpeljati hmeljarstvo doma, vendar se to doslej ni obneslo; vkljub temu pa bodo s poskusi nadaljevali, in sicer v okrajih Terra Nova, Cruz Machado, Porto Uniao in Santa Cruz. Hmelj je sicer prav dobro rasel in se vzel do 9 m visoko, razvil tudi lepe kobule, katere pa je prerastlo listje, preden so dozorele; tak listnati hmelj pa seveda ni bil dosti vreden. Kako se bodo obnesli nadaljnji poskusi, se bo šele pokazalo.

Pridelek hmelja v USA je znašal letos na 12.400 ha 174.950 stofov, to je za 2223 stofov manj kakor so računali in za 14.950 stofov več kakor lani, ko je znašal 160.000 stofov na 12.800 ha, od katerega pa niso vse obrali.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Neznatne zaloge letošnjega pridelka so le še v prav čvrstih rokah in zato zadnjih štirinajst dni ni prišlo do novih zaključkov. Cene so se še učvrstile, vendar le nominalno, ker do kupčije ni prišlo. Nakupljeno blago je večinoma že odpravljeno dalje in so zato tudi skladišča skoro popolnoma prazna.

Vojvodina: Zadnjih štirinajst dni je zanimanje za letošnji pridelek zopet oživel ter so se tudi cene znatno učvrstile, vendar do novih zaključkov skoraj ni prišlo, ker so pičle še neprodane zaloge le še v prav čvrstih rokah.

Nemčija: Na tržišču je pri kupčiji iz druge roke tendenca še precej prijazna in se tudi cene držijo ter letošnji pridelek iz stare Nemčije notira slej ko prej 3,30–4,50 RM, to je po našem klirinškem tečaju 47 do 64 din za kg, dočim se blago iz sudetskih okolišev dobi tudi ceneje. Za kupčijo iz prve roke, kjer se še vedno nahajajo pičle zaloge večinoma slabšega blaga, pa skoraj ni zanimanja.

Češkomoravska: V hmeljski kupčiji prevladuje zelo mirno razpoloženje in je bilo zadnjih štirinajst dni le malo zaključkov. Zaradi mirne tendence so tudi cene popustile ter se je zadnji čas plačalo za najboljši letošnji žateški hmelj za izvoz le do 28 K, to je 45 din za kg, dočim domača pivovarska industrija, ki se polagoma le še krije, skuša dobiti potrebno blago še ceneje. Izvoz hmelja se sicer vrši še vedno dalje kakor doslej, le za izvoz v Ameriko se išče drug način. Po zadnjih ugotovitvah se nahaja neprodanega v prvi roki še skoraj 6000 stofov letošnjega češkega žateškega pridelka.

Francija: Točnejših poročil ni. Zdi se pa, da bo letošnji pridelek za domačo pivovarsko industrijo zadostoval, nekaj pa se ga še tudi izvažata.

Poljska: Pridelek hmelja je bil letos neznaten, ker se ga večino sploh ni moglo ali pa vsaj ne pravočasno obrati. Pri razdelitvi Poljske so bili razdeljeni tudi hmeljski okoliši in tako mednarodno tržišče s poljskim hmeljem zaenkrat sploh ne more računati.

Belgija: Na hmeljskem tržišču je tendenca nadalje razmeroma zelo mirna. Cene pa se držijo in letošnji Poperinghe notira do 20 bfrs, to je 29 din za kg, četudi deloma le bolj nominalno, ker so zaključki bolj redki.

Anglija: Točnejših poročil ni, vendar se zdi, da je letina še precej dobro izpadla in da bo pridelek v glavnem kril potrebo domače pivovarske industrije.

Amerika: Vsa poročila zakasnila.

Za dobro voljo

Pogreb.

Gost: »V vašem hotelu sem spal prvič in zadnjič.«

Gospodar: »Zakaj pa?«

Gost: »Vso noč sem spal na mrtvi stenici.«

Gospodar: »E, pa to vendar ni tako strašno, na mrtvi stenici.«

Gost: »Da, da, pa tistih tisoč živih, ki so prišle na njen pogreb?«

Vesele božične praznike
in prav srečno novo leto 1940 želijo:

UREDNIŠTVO IN UPRAVA LISTA

»Slovenski hmeljar«

CELJE

Hmeljarska zadruga

z o. j.

CELJE – ŽALEC

Moharjeva tiskarna v Celju

Prešernova ulica 17

KNJIGARNA
KNJIGOVEZNICA
PAPIRNICA

HOTEL EVROPARestavracijaKavarna*Celje - Aleksandrova ulica***CELJSKA
MILARNA**

== D. Z O. Z. ==

Perion**Hubertus****HMELJARJI**Vso potrebno manufakturo, konfekcijo, perilo,
klobuke, čevlje in galanterijo kupite zelo ugodno*v največji domači trgovski hiši
v Jugoslaviji*

TRGOVSKI DOM
Stermecki
TOVARNA PERILA IN OBLEK

MEDNARODNO ODPREMNIŠTVO

Bröder & Fenyö

Novi Sad
Žalec

IVAN VIRANT

trgovina s hmeljem, bakrenim apnom in kmeljskimi potrebščinami

Žalec

MAKS CUKALA

trgovina z mešanim blagom in hmeljem

Sv. Jurij ob Taboru

OSET STANKO

trgovina s hmeljem in deželnimi pridelki

Št. Peter — Savinjska dolina

Julius Žigan-a naslednik

JOSIP TIRŠEK

trgovina z mešanim blagom in hmeljem

Polzela

IVAN REBEK

ključavničarstvo

Celje, Mariborska cesta 1

ANTON HOFBAUER

trgovina z usnjem, čevljarскими potrebščinami
ter z vsem v to stroko spadajočim orodjem,
»FENIX«, tovarna usnjenih izdelkov

Celje, Gosposka ulica

**DROGERIJA
FILIP VRTOVEC**

Celje

RUDOLF JANIČ

trgovina s hmeljem, pekarija in gostilna

Žalec

JOSIP PLEVČAK

izdelava in trgovina čevljev

Celje, Kralja Petra cesta 28

IVAN RAVNIKAR

umetna gnojila, semena, barve, špecerijsko
in kolonialno blago po najnižjih cenah

Celje

RAFAEL SALMIČ

urar in zlatar

Ustanovljeno l. 1899 Celje, Narodni dom

J. JELLENZ, CELJE

Podružnica J. Jellenz nasl. Oto Golež
Slovenjgradec

IVAN VIZOVIŠEK

Žalec

KARL STRAHOVNIK

strojno mizarstvo

Žalec

JOSIP AUBREHT

trgovina s hmeljem

Žalec

ANTON FAZARINC

špecerija — koloniale — delikatese

Celje, Kralja Petra cesta 20

VALENTIN HLADIN

modna manufaktura

Celje, Prešernova ulica 14

FRANJO KALAN

trgovina premoga, koksa in drv

Celje

FR. STRUPI

zaloga stekla in porcelana

Celje, Prešernova ulica 4

JOSIP JAGODIČ

trgovina s špecerijo in železnino
nakup deželnih pridelkov

Celje, Matija Gubčeva ul. 2 — Glavni trg

ABOZA OBLEKE

Alojz Drofenik

Celje, Kralja Petra cesta 11

PRVA SLOVENSKA ŽELEZNINA

d. z. o. z.

Celje, Kralja Petra cesta 24

PREKAJEVALNICA JUNGER

Celje, Prešernova ulica 6

ANTON PETEK

manufakturna in modna trgovina

Celje, Prešernova ulica 21

Urarska hiša

ANTON LEČNIK

ure, zlato, srebro

Celje, Glavni trg 4

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema
vse vrste zavarovanj proti po-
žaru: poslopja, vse premičnine,
hmelj, zvonove, steklo, nezgo-
de, vlom, jamstvo, avto-kasko,
življenjska zavarovanja v vseh
kombinacijah in posmrtninska
zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2

Hranilnica Dravske banovine Celje — Ljubljana — Maribor

Pupilarno varen zavod.
Obrestovanje najugodnejše.

**Za vloge in obresti jamči Dravska banovina
z vsem premoženjem in vso davčno močjo.**

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne za-
vode, da se omogoči z oživitvijo denar-
nega obtoka delavoljnim našim ljudem
zopet delo in kruh.

CELJSKA MFSTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje
prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim
premoženjem popolno varnost. Mesto Celje
jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še
samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem
in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna,
nemudna izplačljivost strogo zajamčena.

Opozarjamo vse hmeljarje in
kmetovalce sploh na važnost

GNOJENJA!

Na razpolago imamo sledeče vrste gnojil:

RUDNINSKI SUPERFOSFAT 16% in 18%
KOSTNI SUPERFOSFAT RMF 18/19%
FOSFATNO ŽLINDRO 6/10/18%

razen teh dobavljamo:

**MEŠANA GNOJILA, ZLASTI KAS
KOSTNO IN APNENČEVO MOKO**

nadalje imamo stalno na zalogi:

KALIJEVO SOL 40% ZA GNOJENJE
ČILSKI SOLITER 16% ZA GNOJENJE

Vsa navedena gnojila prodajamo
po najnižjih dnevnih cenah

Vprašanja in naročila na:

TOVARNO KEMIČNIH IZDELKOV V HRASTNIKU D. D.
ali njeno podružnico v Celju

Sprejema
hranilne vloge in
jih obrestuje
najbolje. Denar
je pri njej naložen
popolnoma varno.
Za hranilne vloge
jamči poleg re-
zerv in hiš nad
4000 članov - po-
sestnikov
z vsem svojim
premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v novi, lastni palači na voglu
Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

